

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH**

z dnia 2 sierpnia 1935 r.

**w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych
i Skarbu o rozmiarach osobnych kwater stałych
i opłatach za nie.**

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 681) w brzmieniu, zmienionem art. 30 pkt. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976), zarządza się co następuje:

§ 1. (1) Przez osobną kwaterę stałą w rozumieniu rozporządzenia niniejszego uważa się osobne samoistne mieszkanie w koszarach lub w budynku państwowym, przez Skarb Państwa wynajętym albo administrowanym, bez względu na rozmiar tego mieszkania.

(2) Dopuszczalne rozmiary osobnych kwater stałych oficerów i żonaty podoficerów zawodowych określa załączona tabela.

§ 2. (1) W razie niemożności przydzielenia osobnych kwater stałych w normalnym rozmiarze normy osobnych kwater stałych osób, wymienionych

w tabeli pod pozycją 2) do 8) włącznie, należy w danym garnizonie obniżyć równomiernie, stosownie do istniejących w nim warunków zakwaterowania, przy uwzględnieniu stopnia i stanu rodzinnego osób, otrzymujących kwatery.

(2) Niemożność przydzielenia osobnych kwater stałych w danym garnizonie w normalnym rozmiarze oraz sposób obniżenia rozmiaru kwater, przewidzianego w tabeli, ustala powiatowa władza administracji ogólnej w porozumieniu z komendantem garnizonu po wysłuchaniu zarządu gminy. W razie niedojścia do porozumienia między powiatową władzą administracji ogólnej a komendantem garnizonu lub w razie sprzeciwu zarządu gminy rozstrzyga wojewoda w porozumieniu z dowódcą okręgu korpusu (dowódcą floty).

§ 3. Przy dostarczaniu uprawnionym osobnych kwater stałych należy uważać za osoby posiadające rodzinę:

- a) osoby, pozostające w związku małżeńskim i żyjące we wspólności małżeńskiej,
- b) osoby, zamieszkujące z dziećmi słuźnemi, uprawnionemi lub pasierbami — do ukończenia lat 18, a jeżeli uczęszczają do szkół publicznych, lub wskutek ułomności fizycznych, umysłowych albo nieuleczalnej choroby nie mogą zarabiać na swoje utrzymanie, — do ukończenia lat 24.

§ 4. (1) Osoby, korzystające z osobnych kwater stałych, uiszczają z tego tytułu Skarbowi Państwa należność, płatną miesięcznie zdołu.

(2) Opłatę od jednego metra kwadratowego powierzchni użytkowej podłogi kwatery ustala się dla: miejscowości kategorii I w wysokości od 11 do 16 zł rocznie,

miejscowości kategorii II w wysokości od 10 do 13 zł rocznie,

miejscowości kategorii III w wysokości od 9 do 13 zł rocznie,

miejscowości kategorii IV w wysokości od 8 do 12 zł rocznie,

miejscowości kategorii V w wysokości od 7 do 11 zł rocznie;

miejscowości kategorii VI w wysokości od 6 do 10 zł rocznie,

miejscowości kategorii VII w wysokości od 5 do 9 zł rocznie,

miejscowości kategorii VIII w wysokości od 4 do 8 zł rocznie,

a to zależnie od jakości i wartości czynszowej kwatery, przyczem dokładny wymiar tych opłat przeprowadzają organa, wyznaczone przez Ministra Spraw Wojskowych.

(3) Przy ustalaniu wysokości opłaty za osobne kwatery stałe do powierzchni użytkowej podłogi kwatery zalicza się tylko powierzchnie podłogi pokoi mieszkalnych, pokoi dla służby oraz hall'u.

(4) Zaliczenie miejscowości do poszczególnych kategorii (ustęp 2) następuje zgodnie z podziałem miejscowości na klasy czynszowe, ustalonym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1927 r. o wynagrodzeniu za kwatery stałe, dostarczone przez zarządy gminne na podstawie art. 12 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 71, poz. 623), w brzmieniu, ustalonym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1933 r. w sprawie podziału miejscowości na klasy czynszowe dla obliczania wynagrodzenia za kwatery stałe, dostarczane przez zarządy gminne na podstawie art. 12 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 59, poz. 441).

(5) Osoby, korzystające z osobnych kwater stałych, przydzielonych im w budynkach, wyłączonych z pod mocy obowiązywania ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o podatku od lokali (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 718), opłacają ponadto na rzecz Skarbu Państwa po 3 zł miesięcznie zdołu od każdego pokoju mieszkalnego, pokoju dla służby i hall'u.

(6) Stróżom, wartownikom, dozorcóm fortecznym lub innym osobom, powołanym do pilnowania obiektów wojskowych, zajmującym osobne kwatery stałe w obiektach przez nich strzeżonych, Minister Spraw Wojskowych może obniżyć według swego uznania wysokość opłat, przewidzianych w paragrafie niniejszym.

§ 5. Osoby, które utraciły uprawnienie do korzystania z osobnej kwatery stałej i mimo upływu terminu, w którym powinny były opróżnić zajmowaną kwatery stałą, lub upływu terminu dodatkowego (§ 8 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych

z dnia 18 lipca 1928 r. w sprawie eksmisji z kwater w drodze administracyjnej — Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 712) kwatery nie opróżniły, opłacają na rzecz Skarbu Państwa, za okres zajmowania kwatery po tym terminie, miesięcznie zgóry opłaty, obliczone według stawek trzykrotnie wyższych od stawek podanych w § 4.

§ 6. (1) Skarb Państwa nie ponosi zasadniczo kosztów ogrzewania i oświetlenia osobnych kwater stałych.

(2) Skarb Państwa świadczenia te uskutecznia dla osobnych kwater stałych, w których zaprowadzona jest instalacja centralnego ogrzewania lub oświetlenia elektrycznego, za opłatą według norm, ustalonych szczególnymi przepisami, wydanymi przez Ministra Spraw Wojskowych.

§ 7. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1935 r.

(2) Z dniem tym tracą moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów:

a) z dnia 29 sierpnia 1927 r. o rozmiarach kwater stałych i opłatach za kwatery stałe w koszarach lub budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajętych albo administrowanych (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 705);

b) z dnia 18 listopada 1927 r. w sprawie uzupełnienia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1927 r. o rozmiarach kwater stałych i opłatach za kwatery stałe w koszarach lub budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajętych albo administrowanych (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 925);

c) z dnia 27 kwietnia 1932 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1927 r. o rozmiarach kwater stałych i opłatach za kwatery stałe w koszarach lub budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajętych albo administrowanych (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 435);

d) z dnia 28 listopada 1933 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1927 r. o rozmiarach kwater stałych i opłatach za kwatery stałe w koszarach lub budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajętych albo administrowanych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 8, poz. 61);

e) z dnia 28 maja 1934 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1927 r. o rozmiarach kwater stałych i opłatach za kwatery stałe w koszarach lub budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajętych albo administrowanych (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 479).

Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych:

Kasprzycki

Załącznik do rozp. Ministra Spraw Wojskowych
z dnia 2 sierpnia 1935 r. (poz. 399).

L. p.	Stopień wojskowy albo stanowisko służbowe lub funkcja uprawnionego do otrzymania kwatery stałej	Grupa uposażenia funkcyjarsuzów państwowych	Normalny dopuszczalny rozmiar kwatery stałej z włączeniem pomieszczeń pobocznych jak: przedpokoje, korytarze, kuchnie, łazienki, spiżarnie, alkowy i pokoje dla służby									
			dla osób z rodziną					dla osób samotnych				
			pokoje	pokoje dla służby	kuchnie i piwnice	łazienek	Ogółem m. kw.	pokoje	pokoje dla służby	kuchnie i piwnice	łazienek	Ogółem m. kw.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1	Marszałek Polski	I	10	2	1	1	420	10	2	1	1	420
2	Generał broni (admiral)	II	6-7	1	1	1	180	3-4	1	1	1	100
3	Generał dywizji (wiceadmiral), dowódca dywizji i równorzędni . .	III	6	1	1	1	180	3-4	1	1	1	100
4	Generał brygady (kontradmiral), dowódca brygad i równorzędni; pułkownik (komandor), dowódca pułków i równorzędni	IV i V	5	1	1	1	150	3	1	1	1	90
5	Podpułkownik (komandor-porucznik), major (komandor - podporucznik), dowódca bataljonów i równorzędni	VI	4	1	1	1	120	2	—	1	1	60
6	Kapitan (kapitan - porucznik), dowódca kompanii i równorzędni . .	VII	3	1	1	1	90	2	—	1	1	60
7	Porucznik (patrz uwaga Nr. 1), podporucznik, chorąży	VIII i IX	2	1	1	1	60	1	—	—	—	15
8	St. sierżant (st. wachmistrz, st. ogniomistrz, st. bosman, st. wachmistrz żandarm. i st. majster wojskowy), sierżant (wachmistrz, ogniomistrz, bosman, wachmistrz żandarm. i majster wojskowy)	X	2	—	1	1	55	—	—	—	—	—
9	Plutonowy (bosman-mat, st. żandarm, młodszy majster wojskowy), kapral (mat, żandarm, podmajstry), starszy marynarz zawodowy . .	XI i XII	1	—	1	—	30	—	—	—	—	—

- UWAGI: 1) Uprawnienia kwaterowe poruczników żonatych, posiadających dwoje dzieci, oraz poruczników wdowców, posiadających troje dzieci, są takie same, jak uprawnienia kwaterowe kapitanów z rodziną.
- 2) Uprawnienia kwaterowe samotnych podoficerów określone są w załączniku pierwszym do ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 681).
- 3) Wojskowym zawodowym tytularnym przysługują kwatery stałe w rozmiarach, odpowiadających pobieranemu uposażeniu, nie zaś posiadanemu stopniowi tytularnemu.
- 4) Przekroczenia norm określonych tabelą, co do ilości pokoi są niedopuszczalne; przekroczenia zaś w kwadraturze powierzchni podłogi pomieszczeń mieszkalnych sięgać mogą co najwyżej 10% pełnej normy, co jednak nie może być stosowane przy projektowaniu nowych budowli i przebudowie istniejących.